Verraad!

UITGAVE VAN HET GOED VOLK BUREAU, PAPENHULST 5, 's-BOSCH

De actie der socialistische vakbeweging, het N.V.V.

I.

De actie die de socialistische vakbeweging, het N.V.V., de laatste maanden in Nederland, niet het minst in het katholieke Zuiden ontplooit, dwingt ons tot een wederwoord.

Indien het N.V.V. het beoogde doel zou bereiken, dan zouden duizenden katholieke arbeiders tot de moderne vakbeweging, dat wil dus zeggen: de socialistische vakbeweging, moeten toetreden.

Wij aarzelen niet een dergelijke overgang van welken katholiek dan ook, indien zij geschiedde, als verraad te betitelen. Verraad aan de katholieke beginselen.

Wij leven in bewogen tijden, die zich niet kenmerken door spitsvondige haarkloverij, maar door een beginselstrijd, die de fundamenten der samenleving tot inzet heeft. In zulke tijden moet véél, moet alles wat minder belangrijk is, wijken voor het betrekken van de wacht rond het beginsel.

Het katholieke beginsel is in onze ogen het kostbaarste, het enig juiste, het meest hoop-gevende zowel in geestelijk als tijdelijk opzicht.

Daarom is het meegaan met het N.V.V., het toegeven aan de socialistische gedachte, het wegwerpen van het katholiek beginsel, niet meer en niet minder dan vaandelvlucht, dan

verraad.

De voorzitter van het R. K. Werkliedenverbond in Nederland, de heer A. C. de Bruijn, heeft in het weekblad „Herstel" de actie van het N.V.V. getekend als:

doelloos;
onwaarachtig;
beneden de waardigheid van de principiële vakbeweging.

De actie van het N.V.V. is doelloos.

Waarom? Omdat de meeste katholieke arbeiders hun voornaamste bezit, de **godsdienst,** niet in socialistisch vaarwater willen zien schipbreuk lijden. Omdat hun godsdienstige overtuiging bij hen zó zwaar weegt, dat „De brug naar lotsverbetering" die het N.V.V. zegt te zijn, niet sterk genoeg is om deze overtuiging veilig naar de overzijde te dragen.

De Bruijn vraagt of dit na 40 jaren propaganda en arbeid nog niet duidelijk is gebleken.

Wij zouden er **dit** aan willen toevoegen: Laat het N.V.V. eens studeren op de geschiedenis van het katholicisme in Nederland, in de laatste drie eeuwen en het moge daaruit concluderen met welk een vastberadenheid het katholicisme, dat wil zeggen **ook** en **vooral** de katholieke arbeider, staat en staan zal tegenover het socialisme.

Om het modern te zeggen: het katholicisme in Nederland heeft een stevige training achter de rug. Daardoor heeft het een fijn gevoel voor wat gevaarlijk is op godsdienstig gebied. Misschien kent het N.V.V. het spreekwoord: Een gewaarschuwd man telt voor twee. Dat is hier van toepassing.

De actie van het N.V.V. is onwaarachtig.

De secretaris van het N.V.V., de heer De la Bella, erkent zelf, dat er tussen de sociaal-democratische vakbeweging en de katholieke arbeidersbeweging „belangrijke principiële verschillen aanwezig blijven"; dat wil zeggen: verschillen die de grondbeginselen van beide bewegingen betreffen. Zo is het inderdaad. De socialistische vakbeweging staat gebouwd op de socialistische levensbeschouwing en de katholieke arbeidersbeweging staat gebouwd op de

katholieke levensbeschouwing.

Hieruit volgt dat de socialisten anders denken, héél anders, dan de katholieken over het **wezen en het einddoel van den mens,** over eigendomsrecht en gezag, over de gemeenschap, om enkele voorname punten te noemen.

Nu is het *onwaarachtig* om als socialistische vakbeweging tot den katholieken arbeider te komen met zaken die aan de

oppervlakte liggen, die met hun principen weinig te maken hebben en die bij de katholieke arbeidersbeweging de volle belangstelling hebben; enkel met het doel de katholieke arbeiders aan een zacht lijntje in het rode vaarwater terug te krijgen.

Bekend is de methode om met behulp van een lokvogel andere vogels te vangen. Een dergelijke methode toepassen op mensen met het verleidelijke lied van „lotsverbetering" is toch

onwaarachtig

voor een vakbeweging, die met man en macht werkt aan de verwezenlijking van principen, waaraan een katholiek arbeider principieel niet kan en mag meewerken.

De actie van het N.V.V. is beneden de waardigheid van de principiële vakbeweging.

Het spreekwoord zegt: „Adel verplicht". Het N.V.V. moge het woord „Adel" niet gaarne op zijn naamkaartje hebben, in de zin hier bedoeld, wil het maar zeggen, dat de vooraanstaande positie die men inneemt, hoge verplichtingen meebrengt.

Het N.V.V. is **niet** een verzameling van gesjochten jongens; **het N.V.V. omvat d a t deel van de arbeidersstand dat van de doorgevoerde principen van het socialisme een betere toekomst verwacht.**

In zijn optreden naar buiten vertegenwoordigt het N.V.V. dat deel van de arbeidersstand.

De arbeidersstand heeft zich in de laatste halve eeuw opgewerkt tot een grote groep ontwikkelde, beschaafde mensen met zelfrespect en zelfbewustzijn, tot mensen in **dat** opzicht gelijk aan die van andere standen.

Zo bezien ligt de propagandamethode van het N.V.V. ver beneden het beschavingspeil van hen wier vertegenwoordiger het N.V.V. is.

De programma-actie bij voetbalwedstrijden; de Nieuwjaarswensen-actie; de hele arbeidersstand wettigt de gedachte, dat men **daar** overheen was.

Een grote beweging behoort groot te zijn ook in haar kijk op mensen en zaken. Haar past geen eenzijdigheid en kleingeesterij.

Maar eenzijdig is het en kleingeestig aan de Nederlandse arbeiders te verkondigen, „dat de zo noodzakelijke verbetering van de werknemers **slechts** tot stand kan komen, indien de invloed van de socialistische vakbeweging wordt vergroot".

De ervaring leert, dat de mens in sommige omstandigheden de uiterlijke vorm van beschaving verwaarloost. Dat gebeurt bijvoorbeeld uit zenuwachtigheid of wanneer men zich door een al te boze bui laat meeslepen.

Wij kunnen ons niet aan de indruk ontworstelen dat de grote teleurstelling, veroorzaakt door het uitblijven van een gedroomd politiek huwelijk en de daaruit gevolgde boze bui van dit alles de oorzaak is.

II.

De socialistische maatschappij-opvatting.

De opvatting die het socialisme heeft van de maatschappij en van de sociale natuur, verschilt hemelsbreed van de christelijke waarheid.

Tegenover de wijze waarop het socialisme in zijn propagandaactie de principen verdoezelt en aan de oppervlakte **hengelt** naar katholieke zieltjes, is het goed de katholieke opvattingen tegenover het socialisme te plaatsen.

Wij kunnen dat niet beter doen dan met de woorden van Paus Pius XI, zoals deze zijn opvattingen neerschreef in de encycliek Quadragesimo Anno.

Het woord van den Paus, den plaatsbekleder van Jesus Christus, is voor ons, katholieken, altijd nog het meest gezagvolle woord op aarde.

De Paus zegt dan:

„Volgens de leer van het Christendom toch is de mens met zijn sociale aanleg op deze aarde geplaatst om te leven in een maatschappij en onder een door God gesteld gezag, al zijn vermogens te ontwikkelen en te ontplooien tot eer en glorie van zijn Schepper, de plichten van zijn bedrijf of van zijn beroep getrouw te vervullen en aldus zijn tijdelijk en eeuwig geluk te bewerken.

Het socialisme daarentegen kent deze verheven bestemming van den mens en van de maatschappij niet en bekommert er zich ook niet om, maar meent dat de menselijke samenleving enkel en alleen ingesteld is voor tijdelijke belangen.

Uit het feit namelijk, dat door een goede arbeidsverdeling op doeltreffender wijze goederen geproduceerd worden dan wanneer ieder op eigen gelegenheid werkt, leiden de socialisten de noodzakelijkheid af, dat de economische werkzaamheid, waarvan zij alleen de stoffelijke kanten zien, maatschappelijk moet geschieden.

Door die noodzakelijkheid zouden de mensen verder, met het oog op de goederenproductie, gehouden zijn zich geheel weg te schenken en zich geheel ondergeschikt te maken aan de maatschappij. Ja, een zo rijk mogelijk bezit aan alles, wat het leven gemakkelijk en aangenaam kan maken, wordt zó hoog aangeslagen, dat de hogere goederen van den mens, met inbegrip zelfs van zijn vrijheid, dienstbaar gemaakt en zelfs opgeofferd moeten worden aan de eisen van een zo doelmatig mogelijke goederenproductie. Deze inbreuk op de menselijke waardigheid, die in het gesocialiseerd productieproces moet aanvaard worden, zou ruimschoots — zo menen zij — vergoed worden door de overvloed der maatschappelijk geproduceerde goederen, waarvan de individuen in ruime mate zouden genieten om daarmee vrij en naar eigen believen hun leven te kunnen veraangenamen en verfraaien. De maatschappij, die het socialisme zich voorstelt, kan dus enerzijds niet bestaan, noch gedacht worden zonder een al te grote drang, terwijl zij anderzijds, in niet mindere mate een valse vrijheid toestaat, daar een sociaal gezag, in de ware zin des woords, daaruit gebannen is; want dit vindt zijn grondslag niet in tijdelijke en stoffelijke belangen, maar komt

van God alleen, die de Schepper en het laatste Doel is van alles."

Katholiek en socialist is onverenigbaar.

De Paus gaat verder voort:

„Al bevat **het socialisme,** evenals alle dwalingen, een of ander element van waarheid (wat de Pausen nooit ontkend hebben), **het is nochtans gebaseerd op een eigen maatschappijleer, die met het ware christendom niet te verenigen is.**

Religieus socialisme, christelijk socialisme, zijn uitdrukkingen die een tegenspraak insluiten:

Het is onmogelijk degelijk katholiek te zijn en tegelijk socialist in de ware zin des woords."

Tot zover de Paus in zijn encycliek Quadragesimo Anno.

Het socialisme staat dus geheel en al op de grondslag van het materialisme.

Materialisme komt van het Latijnse woord: materia, dat betekent: stof.

Deze levensbeschouwing ontkent óf het bestaan van geestelijke en bovennatuurlijke dingen, zoals God, eeuwigheid, de menselijke ziel; óf het houdt daar practisch geen rekening mee.

Het gevolg van deze leerstellingen is dat de mens in zijn leven en streven op aarde alléén zich richt naar het stoffelijke en daarin geheel zijn voldoening en einddoel vindt.

Het katholicisme daarentegen begint juist zijn leer **met** het geestelijke, het bovennatuurlijke. Het leert, dat ieder mensenleven vooreerst en vóór alles is een opgang naar God, naar de eeuwigheid. Het leert vervolgens, dat het stoffelijke maar **middel** is om dit hoge einddoel te bereiken.

Volgens het katholicisme is alles geschapen door God en is niet alleen de individuele mens, maar de hele maatschappij **als zodanig** verplicht God te dienen, God eer en hulde te betuigen.

Het socialisme kan dus onmogelijk de katholieke levensbeschouwing voldoen als het ons tegemoet komt met de bewering: „Godsdienst is privaat-zaak"; of: „Ieder katholiek is vrij zijn godsdienstplichten te vervullen".

Het katholicisme is een totaliteitsgedachte. Het ziet de dienst van God niet als een privé-aangelegenheid van iederen mens, die hij op bepaalde ogenblikken van de dag of van de week afhandelt. Het katholicisme ziet de dienst van God als een samenhang van alle menselijke handelingen, heel de dag door; een **vier-en-twintig-uren-dienst**, die nooit ophoudt en die geldt voor ieder afzonderlijk en voor allen te zamen.

Het katholicisme huldigt voor honderd procent de stelling: **Zoek eerst het Rijk Gods.**

Het socialisme zoekt niets anders dan stoffelijke vooruitgang en door de grote tegenstelling van beider uitgangspunt zijn socialisme en katholicisme een voortdurende tegenspraak.

Die aan het bovenstaande niet genoeg heeft, raadplege de practijk in eigen omgeving.

Ga maar eens na hoeveel katholieken in de socialistische vakbeweging katholiek zijn gebleven en hoeveel katholieken in de leiding zitten. De practijk is het meest tastbare bewijs, dat katholiek zijn en lid van de socialistische vakbeweging niet samengaat.

III.

Klassenstrijd.

Behalve op een atheïstische, materialistische, Godloze levensgedachte steunt het socialisme op twee beginselen, die door geen enkelen principiëlen katholiek kunnen en mogen worden aanvaard.

Deze principen zijn: de klassenstrijd en de onteigening van het privaatbezit.

Zeker het socialisme, dat het N.V.V. aanhangt, predikt de klassenstrijd niet met zo felle bewoordingen als bijvoorbeeld de weduwe van Lenin, Kroepskaja, die niet ophoudt te zeggen:

Wij hebben haat nodig, het christendom preekt liefde, dus: weg ermee!

Maar het N.V.V.-socialisme houdt evenzeer vast aan het **principe** van de klassenstrijd. Het verschil tussen de wijze-waaróp van het N.V.V. en van bovengenoemde dictatorsweduwe is tenslotte maar een nuance. Het

principe blijft! Het katholicisme daarentegen predikt als grootste principe: de liefde.

Jesus Christus zelf noemde de **liefde** tot God en de liefde tot den naaste als één geheel, waartoe tenslotte de hele katholieke godsdienst te herleiden is.

En nu kan er ook weer verschil zijn in de wijze waarop bijvoorbeeld een grote heilige en een zelfkant-katholiek deze liefde beoefenen; ook dat verschil is maar een nuance; het principe van de liefde blijft, men houdt vast aan dat principe zolang men katholiek blijft.

Het katholicisme neemt het dan ook ernstig met de principiële haat en met de principiële strijd. En héél begrijpelijk moet het tenslotte zijn, wanneer een godsdienst die van de volledige ontplooiing der liefde alles verwacht, principieel hen moet afwijzen, die als middel de haat hanteren en hun doel willen bereiken door klassenstrijd.

IV.

Onteigening.

Zoals reeds werd opgemerkt is met de materialistische grondslag, met de klassenstrijd, de motivering van onze afwijzende katholieke houding niet ten einde. De inbreuk die het socialisme, bewust, maakt op de privaat-eigendom is volgens onze katholieke begrippen zó volkomen in strijd met de rechtvaardigheid en het ware belang der mensheid, dat geen enkel katholiek zich mag vereenzelvigen met een beweging, die de onteigening of de opheffing van het privaatbezit in haar banier heeft geschreven.

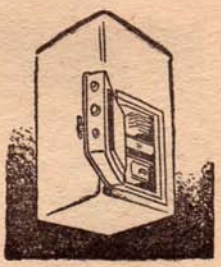

Ook hier is weer sprake van nuancen, van meer of minder. De opvattingen van bijvoorbeeld het communisme en het gematigd socialisme lopen op dit punt tamelijk ver uiteen. Maar zelfs indien wij het socialisme van het N.V.V. het meest gematigde zouden mogen noemen, dan nog blijft het verschil van opvatting over eigendom en eigendomsrecht belangrijk.

V.

Het hellend vlak.

De vraag mag gesteld worden: Is het socialisme, ook dat van het N.V.V., tenslotte niet een glijbaantje naar het communisme? Wanneer wij zeggen: Ziet naar Frankrijk, naar Spanje, naar Duitsland voor 1933 enz. enz., dan zal het N.V.V. dat afwijzen met te zeggen dat de stembusuitspraak van 1937 hier in Nederland anders leerde.

Inderdaad! De omstandigheden en het gezond verstand — het laatste misschien wel het meeste — hebben de afglijding naar het communisme tot dusver tegengehouden.

Maar socialisme en communisme zijn zódanig kinderen van één vader, dat er toch niet zo héél veel hoeft te gebeuren of de bloedverwantschap zal zich duidelijk tonen ten voordele van het communisme. Men zie naar de gemeenschappelijke houding tegenover het gebeuren in Spanje.

Van tijd tot tijd geldt hier reeds het spreekwoord: „Het bloed kruipt waar het niet gààn kan". En al hopen wij, dat zowel het gezond verstand als de omstandigheden het socialisme steeds verder van het communisme zullen verwijderen: **voor ons is het N. V. V. toch altijd nog méér dan „de brug naar lotsverbetering", namelijk het slappe koord over de afgrond van het communisme.**

Wij vinden het nutteloos en waaghalzerij voor onze katholieke arbeiders om zich op dat slappe koord te wagen.

VI.

Waarom ook?

Ja, waarom ook?

Wij zullen nu niet gaan uitmeten, wat de katholieke arbeidersbeweging bereikte naast of tegenover de socialistische. Daar zal elders nog wel gelegenheid zijn om eerlijk, met waardering voor wat anderen deden, het respectabele werk van de katholieke arbeidersbeweging uiteen te zetten.

Hier willen wij even dieper graven.

Ten slotte steunt de toekomst niet zozeer op het resultaat van vandaag, als op de grondslagen die eeuwig zijn.

En dan mogen wij met volle overtuiging zeggen, dat de grondslagen, de principen van het katholicisme steviger zijn dan die van het socialisme. Nog meer, de principen waarop het katholicisme een nieuwe, een duurzame, een welvarende toekomst wil bouwen zijn de

enig juiste,

omdat ze door God, den Schepper van de aarde en van de mensen-maatschappij tot geluk en welzijn van allen in deze samenleving zijn neergelegd.

Godsverering en eeuwigheidsstreven met de hemel als zonnig perspectief tegenover het doodlopend straatje van het platte socialistisch materialisme.

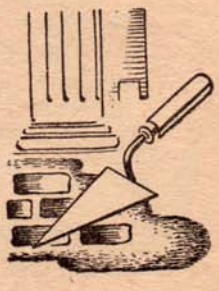

Tegenover het neerhalend klassenstrijdprincipe, het grote positieve beginsel van de liefde en tegenover de onteigeningsgedachte zetten wij die andere steunpilaar der samenleving: strikte rechtvaardigheid.

Op deze drie gedachten bouwen wij de „ordening", bouwen wij de nieuwe tijd.

Wij bouwen goed, omdat de bouwstenen van eeuwig, onvergankelijk graniet zijn. Wij bouwen goed, omdat de Goddelijke Bouwheer ons werk leidt.

VII.

De uitspraak der bisschoppen.

Moeten wij na dit alles niet sluiten met de uitspraak die de bisschoppen van Nederland gegeven hebben inzake het socialisme?

Welnu:

Met meer gezag dan het N.V.V. de aannemelijkheid van zijn lidmaatschap voor katholieken bepleit, hebben de bisschoppen van Nederland bepaald:

„Daarom beschouwen wij het als onze dure plicht met betrekking tot het lidmaatschap van socialistische en communistische organisaties strenge maatregelen te nemen en verklaren Wij dat de H.H. Sacramenten, en als hij zich niet bekeert, bij overlijden de kerkelijke begrafenis moet worden geweigerd aan den katholiek die lid is van een socialistische of een communistische vereniging of van een vereniging, welke dusdanige verenigingen metterdaad steunt; die zonder lid te zijn van een socialistische of een communistische vereniging geregeld socialistische of communistische geschriften of bladen leest, of socialistische of communistische vergaderingen bijwoont, omdat de een en de ander in de vrijwillige naaste gelegenheid is van zijn geloof te verliezen."

En nu: de conclusies:

Voor iederen principiëlen R. K. arbeider zijn deze conclusies dwingend.

1e. de éne, algemene, voor alle arbeiders geldende socialistische vakbeweging die het N.V.V. droomt te worden, is voor den katholiek onaanvaardbaar.

Zijn toetreding betekent verraad aan het katholiek beginsel.

De socialistische vakbeweging met haar tegen-de-natuuringaande principen leidt uiteindelijk tot verslechtering en ellende.

2. Naast de negatieve daad, de afwijzing van het N.V.V., past de positieve daad:

Sluit u aan bij de R. K. Arbeidersbeweging!!

Strijdlied
van het R. K. Werkliedenverbond

Christenstrijders, broeder, makker,
Bouwers van de Maatschappij.
Werkers, die nog slaapt, wordt wakker,
En strijdt mede in onze rij!
Wég de moker; met de troffel
Sterk-bewapend roept de roffel
Allen tot de grote slag,
Heft de vanen hoog, heft de vanen hoog,
Heft de vanen in de dag!

Ziet de vele duizendtallen
Eensgezind ten strijde gaan!
Wie er vluchten, wie er vallen:
Christenstrijders blijven staan!
Liefde is in ons schild geschreven,
Maar de kracht is ons gegeven,
Om voor God en hoogste Goed
Pal te staan met moed, pal te staan met moed,
Pal te staan met mannenmoed!

O, wij strijden voor Uw waarde,
Voor Uw kroost en voor Uw brood:
Maar ons pad voert van deez' aarde
Tot het hemels Morgenrood!
En we breken niet, we bouwen:
Vrede, recht en nieuw vertrouwen.
Broeders op óns Vaderhuis,
Triompheert het kruis, triompheert het kruis.
Triompheert het Christenkruis!

17